

Leuk, discussiëren over kernenergie

Column
Frans Debets

Opeens is kernenergie terug in het debat. Het leek een uitgestorven thema, maar een televisieprogramma en een politicus brachten het weer tot leven.

Na de ramp in Japan is de hele wereld voorzichtig geworden met kernenergie. Ruim 150 reactoren zijn buiten werking gezet en veel landen gaan door met het verminderen van het aantal reactoren. Toch zijn er nog zo'n vierhonderd reactoren actief, samen voorzien ze in 12 procent van het wereldstroomverbruik. De landen om ons heen zijn grote kernenergielanden. België heeft 50 procent atoomstroom; Duitsland 13, het Verenigd Koninkrijk 20, Zwitserland 34, Spanje 21,

Zweden 40, en Frankrijk zelfs 70 procent. Nederland komt met de installatie in Borssele niet hoger dan 3 procent. De CO₂-uitstoot is in die landen mede daarom veel lager dan die in Nederland.

Nederland zit met een ernstig probleem: onze CO₂-uitstoot is erg hoog en sinds 1990 slagen we er niet in de uitstoot te verminderen. Andere landen slaagden daar wel in. Zij hebben onder andere ingezet op de vervanging van oude kolencentrales door moderne gascentrales. Maar Nederland ging juist nieuwe kolencentrales bouwen en liet het kolen-aandeel weer toenemen. Ook deden we weinig aan energiebesparing, terwijl de meeste andere landen fors en effectief bespaarden.

Mede vanwege de afspraken gemaakt in Parijs verandert het Nederlandse beleid nu weer en zullen de kolencentrales gesloten worden. Eerst de oudere installaties, maar daarna ook de nieuwe. Dan zijn we vrijwel volledig afhankelijk van gascentrales, terwijl we de gaswinning ook willen verminderen.

Natuurlijk willen we de duurzame stroomproductie uitbreiden. We zitten nu op een duurzaam aandeel van 15 procent, een verdubbeling vergeleken met 2005. Daar lijken we erg tevreden over te zijn. Maar de afspraak die we maakten met de Europese Unie is dat we in 2020 op 37 procent zouden zitten. Dat halen we bij lange na niet. Tegelijkertijd dreigt het stroomverbruik weer te groeien.

Naast het CO₂-probleem krijgen we een stroomvoorzieningsprobleem. Kan atoomstroom ons redden? Als we nu besluiten een centra-

Eigenlijk is de discussie over atoomstroom de zoveelste vlucht weg van de lastige werkelijkheid

le te bouwen die twee keer zo groot is als Borssele dan staat hij er over tien jaar. Dat nieuwe systeem kan dan 6 tot 7 procent van onze stroom leveren. Dat helpt wel een beetje, maar de grote onzekerheid over onze stroomvoorziening wordt daarmee niet weggenomen. En we moeten beseffen dat stroom slechts 20 procent van ons energieverbruik

is. De nieuwe centrale dekt dan dus 6 procent van 20 af, dat is 1,2 procent.

Eigenlijk is de atoomstroomdiscussie de zoveelste vlucht weg van de lastige werkelijkheid. We willen niet besparen, we zijn veel te traag met duurzame energie en we hebben geen idee hoe de gemaakte afspraken uitgevoerd kunnen worden. Het klimaatakkoord bleek geen akkoord te zijn en is in een winterslaap gesukkeld. Het besef dat we de afspraken van Parijs niet kunnen waarmaken, dringt langzaam door. Praten en ruziemaken over kernenergie geeft in deze malaise een goed gevoel. Eindelijk iets waarover we weer eens fijn kunnen discussiëren. Veel leuker dan die vervelende windmolenruzies of het maken van effectief beleid.

► Frans Debets is deskundige op het gebied van duurzame energie